

H-Z-C

TEATRE NACIONAL
DE CATALUNYA

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

TRIPTYCH

THE MISSING DOOR, THE LOST ROOM
AND THE HIDDEN FLOOR

Peeping Tom

Informació pràctica del TNC

Sala Gran

Del 09/11/2022 al 20/11/2022

[#TriptychTNC](#)

Horaris:

- Dimarts 15 de novembre, a les 19 h
- Dimecres, divendres i dissabtes a les 19 h (els dijous no hi ha funció)
- Diumenges a les 18 h

Durada: 2 hores aprox., amb una pausa i entreacte inclosos

- *The missing door*: 25 minuts
- Pausa de 7 minuts (no es pot sortir de la sala)
- *The lost room*: 36 minuts
- Entreacte de 20 minuts (es pot sortir de la sala)
- *The hidden floor*: 25 minuts

Edat recomanada: a partir de 16 anys

Gènere: Dansa

Material de premsa disponible a www.tnc.cat/premsa

Preus:

Preu Jove (-50% per joves de fins a 35 anys)	14,50 €
Compra abans de l'estrena (25% de descompte)	21,75 €
Preu general	29 €

— Preu Jove: 50% de descompte per a joves de fins a 35 anys, Carnet Jove i aturats. Imprescindible acreditació.

— Compra abans de l'estrena (25% de descompte): compra abans de l'estrena (29/09/19h), +65 anys, grups (+10 persones), abonats/ades TNC (entrades fora de l'abonament), discapacitats (acompanyant gratuït) i famílies nombroses, monoparentals i d'acollida. Imprescindible acreditació.

— Preu general: preu de l'entrada sense descomptes.

***Triptych*, de Peeping Tom**

Concepte i direcció	Gabriela Carrizo i Franck Chartier
Amb	Konan Dayot, Fons Dhossche, Lauren Langlois, Panos Malactos, Alejandro Moya, Fanny Sage, Eliana Stragapede/Chloé Albaret, Wan-Lun Yu
Assistència artística	Thomas Michaux
Sound Dramaturgy	Raphaëlle Latini
So, composició i arranjaments	Raphaëlle Latini, Ismaël Colombani, Annalena Fröhlich, Louis-Clément Da Costa, Eurudike De Beul
Il·luminació	Tom Visser
Escenografia	Gabriela Carrizo, Justine Bougerol
Vestuari	Seoljin Kim, Yi-chun Liu, Louis-Clément Da Costa
Confecció de vestuari	Sara van Meer, Lulu Tikovsky, Wu Bingyan (assistent)
Equips tècnics i de gestió de la companyia	
Coordinació tècnica	Giuliana Rienzi
Enginyers tècnics	Bram Geldhof, Ilias Johri (llum), Tim Thielemans/Jonas Castelijns (so)
Regidoria escènica	Thomas Dobruszkes (regidor), Clement Michaux, Kato Stevens (ajudants de regidoria)
Assistents de producció	Lisa Gunstone, Robin Appels
Basada en Adrift, creada amb els ballarins del NDT I:	
Chloé Albaret, Lydia Bustinduy, César Faria Fernandes, Fernando Hernando Magadan/Spencer Dickhaus, Anna Hermann, Anne Jung, Marne van Opstal, Roger van der Poel, Meng-ke Wu, Ema Yuasa/Rena Narumi, amb l'assistència artística de Louis-Clément Da Costa, Seoljin Kim i Yi-Chun Liu	
Distribució	Frans Brood Productions
Producció	Peeping Tom
Coproducció:	

Opéra National de Paris, Opéra de Lille, Tanz Köln, Göteborg Dance i Theatre Festival, Théâtre National Wallonie-Bruxelles, de Singel Antwerp, GREC Festival de Barcelona, Festival Aperto/Fondazione I Teatri (Reggio Emilia), Torinodanza Festival/Teatro Stabile di Torino – Teatro Nazionale (Turin), Dampfzentrale Bern, Oriente Occidente Dance Festival (Rovereto)

Triptych: The missing door, The lost room i The hidden floor s'ha creat amb el suport del Tax Shelter del Govern Federal de Bèlgica.

El TNC continua amb la seva voluntat d'internacionalització

El Teatre Nacional continua treballant els llaços de col·laboració amb diferents teatres europeus i companyies internacionals. És per això que durant la Temporada 2022-2023 es podran veure al TNC obres com *Triptych*, l'última creació de la prestigiosa companyia belga Peeping Tom; *Bovary*, un text de Michael De Cock a partir de *Madame Bovary* (de Gustave Flaubert) i amb direcció de Carme Portaceli, o bé propostes com *TDDAY, Dramatúrgia emergent europea: Portugal*, i *Balls literaris*, projectes que neixen de les aliances entre els teatres de Between Lands.

Des que el passat mes de setembre va començar la temporada, ja s'han presentat al TNC altres propostes com *Assaig sobre la ceguesa*, una coproducció del TNC i del Teatro Nacional São João de Porto que farà gira internacional, i *Zona inundable*, una obra de Marta Barceló que ha obert un nou circuit de col·laboracions amb Palma de Mallorca (i a les quals també s'incorporarà, més endavant, Andorra).

Un món pertorbador on les forces naturals ens condueixen a un destí incert

L'última creació de Peeping Tom reimagina tres de les seves peces en un viatge laberíntic pels passadissos de la memòria (*The missing door*, *The lost room* i *The hidden floor*). Una trilogia en què els personatges intenten, en va, crear una nova versió de la realitat.

La prestigiosa companyia belga Peeping Tom ha revolucionat el llenguatge de la dansa i del teatre amb un estil diferencial i una estètica onírica i cinematogràfica molt particulars. Un món propi molt característic, fosc i inquietant però que conserva l'espurna del sentit de l'humor.

La memòria com a laberint, per Peeping Tom

A mesura que s'encenen els llums, el públic se submergeix en la ment d'un home: la vida li passa pel davant com en una pel·lícula, o potser és la pel·lícula de les vides d'altres persones, algunes passades, altres encara per venir. I així, als camarots i als passadissos d'un transatlàntic comença el viatge laberíntic que és *Tryptych*. En aquesta trilogia, el temps, la memòria i la premonició giren al voltant de les il·lusions, les utopies i els amors perduts de personatges ofuscats que representen la seva pròpia ficció. Forces incontrolables els llencen a la deriva en cada etapa de la seva cerca.

A *Tryptych*, els personatges, perduts en el temps i en l'espai, es deixen endur pel corrent i es busquen sense descans. Quan van emprendre aquest viatge a la recerca d'un ideal estaven plens d'esperança, però la realitat els va portar envers un destí

incert. Intenten trobar un camí entre el vagareig dels seus pensaments mentre recuperen i reviu els seus records, o bé en creen noves versions, obertes a tota mena de distorsions. *Triptych* fa palesa una nostàlgia melancòlica pel futur.

La cerca interna dels personatges es reflecteix en l'escenografia. Estan aïllats, perduts en la foscor que els envolta sobre l'escenari, en un laberint de portes desaparegudes, habitacions perdudes i terres amagats. L'escenografia es va concebre com a tres platós de cinema successius. Un triple espai reclus en què els personatges provenen en va crear una nova versió de la seva realitat il·lusòria.

Aquest aspecte fílmic es fa també patent en l'espai sonor de l'espectacle, puntuat amb efectes de sala: un vidre que cau, una porta que es tanca de cop, un cor que batega, un metrònom, els sorolls grinyolants del vaixell. Aquests actuen com a punts d'ancoratge mentre els personatges hi són absorbits i expulsats, mentre el temps vibra, s'estanca, es fragmenta i es manifesta de forma diferent per a cadascuna de les figures que hi ha sobre l'escenari.

Gabriela Carrizo i Franck Chartier van experimentar amb els platós de cinema que canvien d'una escena a l'altra per aconseguir que les transicions es despleguin com una força dramàtica autònoma. D'aquí l'home al final del segon plató, sol al gran llit mentre els tècnics treballen al seu voltant per muntar el tercer. La seva pena augmenta exponencialment fins a convertir-se literalment en un toll de llàgrimes, una "Lacrimosa" teatral. A *Triptych*, aquesta dramàtica intermèdia constitueix una part inherent dels vagarejos laberíntics en el passat i en el futur.

Al tercer i darrer plató de *Triptych*, el dolor de l'ancià adquireix proporcions mítiques: el seu toll de llàgrimes es converteix en l'oceà en què naufraga un transatlàntic. Per als passatgers, el seu viatge utòpic és ara el contrari: les forces de la distòpia han guanyat.

Triptych és una versió revisada de tres peces breus que Peeping Tom va crear per al Nederlands Dans Theater. Gabriela Carrizo va dirigir la primer part, *The Missing Door*, mentre que Franck Chartier va dirigir els dos episodis següents, *The Lost Room* i *The Hidden Floor*. Carrizo i Chartier desitjaven incloure aquestes dues peces en el repertori de Peeping Tom per així poder continuar representant-les. Els dos coreògrafs van tornar a imaginar plegats les peces per a la seva companyia. En aquest sentit, *Triptych* mostra com diferents cossos, llenguatges i mètodes de treball no només es poden solapar sinó també alimentar-se mútuament.

Tanmateix, encara es pot trobar una altra capa en el nou equip d'intèrprets que Peeping Tom va seleccionar especialment per als personatges de *Triptych*. Carrizo i Chartier van posar especial atenció en la combinació distintiva de qualitats tècniques del nou grup, les quals barregen dansa i teatre. Amb el seu propi vocabulari físic, els nous ballarins dibuixaran noves línies de memòria, no només arreu de *Triptych*, sinó també arreu de la companyia.

Biografies de la direcció artística de Peeping Tom

Gabriela Carrizo (1970, Córdoba, Argentina)

La Gabriela tenia deu anys quan va començar a ballar en una escola multidisciplinària que comptava, en aquella època, amb l'únic grup de dansa contemporània per a nens i nenes i adolescents. Sota la direcció de Norma Raimondi, l'escola es convertiria en el Ballet Universitari de Córdoba, on la Gabriela va ballar durant un parell d'anys i on va crear les seves primeres coreografies.

© Virginia Rota

Es va traslladar a Europa amb dinou anys i va treballar amb Caroline Marcadé, Les Ballets C de la B (*La Tristeza Complice*, 1997, i *lets op Bach*, 1998), Koen Augustijnen (*Portrait intérieur*, 1994) i Needcompany (*Images of Affection*, 2001). Mai no va deixar de treballar en les seves pròpies coreografies, i d'aquells anys va sorgir un solo, *E tutto sarà d'ombra e di caline*, i *Bartime*, una col·laboració amb Einat Tuchman i Lisi Estaras. També va crear la coreografia per a l'òpera *Wolf* (2002) de Les Ballets C de la B. Té un paper protagonista a la pel·lícula de Fien Troch *Kid* (2012), i el 2013 va crear la peça breu *The Missing Door* (2013) per al Nederlands Dans Theater – NDT 1 a la Haia. El 2015, Carrizo va crear *The Land*, una col·laboració amb el Munich Residenztheater. Darrerament, ha treballat amb Franck Chartier a *31 rue Vandenbranden* (2018), una adaptació amb Le Ballet de l'Opéra de Lyon de l'original de Peeping Tom. La nova peça va inaugurar la prestigiosa Biennale de la Danse de Lyon el 2018. El 2022, Gabriela dirigirà la seva segona peça curta per al Nederlands Dans Theater (NDT 1).

Gabriela és la directora artística de Peeping Tom, juntament amb Franck Chartier, des que ambdós van fundar la companyia el 2000.

Franck Chartier (1967, Roanne, França)

© Virginia Rota

En Franck va començar a ballar quan tenia onze anys, i als quinze la seva mare el va enviar a estudiar ballet clàssic a Rosella Hightower de Canes. Entre el 1986 i el 1989, va formar part del Ballet du 20ème Siècle de Maurice Béjart. Els tres anys següents, va treballar amb Angelin Preljocaj, ballant a *Le spectre de la rose* a l'Opéra de Paris.

Es va instal·lar a Brussel·les el 1994 per actuar al muntatge de Rosas *Kinok* (1994) i s'hi va quedar, treballant en duos amb Ine Wichterich i Anne Mouselet, així com en muntatges de Needcompany (*Tres*, 1995) i Les Ballets C de la B: *La Tristeza Complice* (1997), *lets op Bach* (1997) i *Wolf* (2002).

El 2013, va crear *33 rue Vandenbranden* per a la Göteborg Opera, basat en *32 rue Vandenbranden* de Peeping Tom, i va desenvolupar la coreografia per a l'òpera *Marouf, Savetier du Caire* de Jérôme Deschamps a l'Opéra Comique de Paris. Per al Nederlands Dans Theater, va dirigir *The Lost Room* l'any 2015, per la qual va rebre el prestigiós premi holandès Zwaan a l'Espectacle més Impactant del 2016.

2017 va marcar l'estrena mundial de *The Hidden Floor*, la seva segona col·laboració amb la companyia holandesa. Més recentment, ha treballat amb Gabriela Carrizo a *31 rue Vandenbranden* (2018), una adaptació amb Le Ballet de l'Opéra de Lyon de l'original de Peeping Tom. La nova peça va inaugurar la prestigiosa Biennale de la Danse de Lyon el 2018. El 2021, va dirigir *Dido & Aeneas*, una col·laboració entre Peeping Tom, Le Concert d'Astrée i el Grand Théâtre de Genève.

Franck és el director artístic de Peeping Tom, juntament amb Gabriela Carrizo, des que ambdós van fundar la companyia el 2000.

Biografies de l'equip artístic

Konan Dayot (1991, Nantes, França)

Konan Dayot va entrar a formar part de Peeping Tom l'any 2020 per a *Triptych: The Missing Door, The Lost Room and The Hidden Floor*. Format com a bateria de jazz, percussionista clàssic i ballarí de dansa contemporània al conservatori de Nantes. També va participar en un programa d'intercanvi a la Julliard School. L'any 2010, va acabar els seus estudis al Conservatoire Supérieur de Paris i al Centre National de la Danse. Ha treballat, entre altres, amb Boris Charmatz, Thierry Smits, Olivia Granville, Helge Letonja, Ashley Chen, John Scott i Thomas Lebrun. Essent com és un apassionat de la música, és percussionista del Trio Dayot i treballa amb l'estudi Terre et Son, on col·lecciona i toca udus. Ha col·laborat intensament, tant en l'àmbit de dansa com en el de la música, de vegades combinant-les, a espais convencionals però també a teatres nacionals, al Museu del Louvre o a la Tate Modern, així com a espais més informals, con la base de submarins de Saint-Nazaire, la catedral envoltada de bastides de l'Aquila o la immensitat abrusadora del Sàhara.

Fons Dhossche (1999, Gant, Bèlgica)

Fons Dhossche va entrar a formar part de Peeping Tom l'any 2020 per a *Triptych: The Missing Door, The Lost Room and The Hidden Floor*. De petit, va rebre classes d'interpretació al Kopergietery, un teatre per a nens i adolescents de Gant. El 2008, va treballar amb el col·lectiu de teatre amb seu a Berlín Gob Squad, amb el qual va col·laborar durant vuit anys. El 2017 es va graduar a IMUDA de Gant, un institut de dansa contemporània. Actualment, Fons està acabant el seu grau en dansa teatre moderna a Amsterdam.

Lauren Langlois (1985, Austràlia)

Lauren Langlois va entrar a formar part de Peeping Tom l'any 2020 per a *Triptych: The Missing Door, The Lost Room and The Hidden Floor*. Va començar la seva carrera amb l'Australian Dance Theatre del 2008 fins al 2010, actuant i sortint de gira amb dues de les obres més destacades de la companyia: *G* i *Be Your Self*. El 2011, va entrar a formar part de la Sydney Dance Company sota la direcció artística de Rafael Bonachela, actuant a *LANDforms, 6 Breaths, We Unfold, The Land of Yes* i *The Land of No*. El 2012, Lauren es va tornar a instal·lar a Melbourne per unir-se a Chunky Move i col·laborar amb Antony Hamilton a *Keep Everything*, per la qual ha estat nominada als premis Helpmann, Green Room i Australian Dance. Lauren ha col·laborat intensament amb Anouk van Dijk, actuant a *An Act of Now* (2012), *247 Days* (2013), *Complexity of Belonging* (2014) i *LUCID* (2016). Pel seu treball a *Complexity of Belonging* va rebre el premi Green Room 2015 a la millor ballarina. Lauren també ha treballat amb Force Majeure, Lucy Guerin Inc, Stephanie Lake Company, Antony Hamilton, Prue Lang, Chamber Made i Ross McCormack. Va rebre la prestigiosa beca Tanja Liedtke 2017 i des d'aleshores ha dissenyat la coreografia de peces per a la New Zealand School of Dance, Transit Dance, Footnote Dance Company i la Western Australian Academy of Performing Arts. El 2018 Chunky Move va encarregar a Lauren la coreografia de *Nether*, una peça breu que es va estrenar com a part de la temporada de Next Move.

Panos Malactos (1994, Limassol, Xipre)

Panos Malactos va entrar a formar part de Peeping Tom l'any 2020 per a *Triptych: The Missing Door, The Lost Room and The Hidden Floor*. Quan tenia 17 anys, va anar a viure a Londres per estudiar teatre musical al Bird College. Tot seguit va continuar la seva formació a la Rambert School, on es va llicenciar en dansa ballet i dansa contemporània. A Israel, Panos va treballar amb la Fresco Dance Company, actuant a obres de Michael Getman i Yoram Karmi, i a l'Inbal Dance Theatre treballant amb els coreògrafs Mor Shani i Noa Shadur. Va col·laborar amb el coreògraf Jason Mabana creant/actuant al duet *MAMA* i amb el director Elias Adam i l'actriu Styliana Ioannou creant/actuant a l'obra *Eyolf Machine*. Ha coreografiat també les seves pròpies peces per a festivals i teatres de dansa. Panos ha ballat per a Emma Evelein Dance, X-it Dance Theatre de Fotis Nikolaou i Milena Ugren Koulas. Va treballar al Festspielhaus St. Pölten d'Àustria ballant a *Deca Dance* d'Ohad Naharin i en una nova creació de Shahar Binyamini, *Ballroom*. Darrerament, ha treballat amb la coreògrafa Liliana Barros a Alemanya, creant el duet *MEMORABILIA*. Actualment treballa amb el seu solo *Hire me, please* per a la Cyprus Choreography Platform 2019.

Alejandro Moya (1993, Madrid, Espanya)

Alejandro Moya Panos Malactos va entrar a formar part de Peeping Tom l'any 2020 per a *Triptych: The Missing Door, The Lost Room and The Hidden Floor*. L'Alejandro va començar ballant break dance al carrer quan tenia 10 anys. En aquesta disciplina va ser convidat a ballar a diferents països, rebent premis als Estats Units, Suïssa, Anglaterra, Corea del Sud i la Xina entre altres. Des de l'any 2006, els seu grup

"Fusion Rockers" constitueix una referència i ha guanyat la majoria de les competicions, sent fins ara la representació espanyola en competicions internacionals. El 2009, amb 16 anys, es va unir a la companyia Dani Pannullo Dancetheatre. Des d'aleshores ha participat en diversos muntatges, com *Desordances_5*, *Uirapurú*, *Soul Pait*, *Bird of Fire*, *Alma Malabar* i *Avalanche*, actuant arreu del món. El 2010 va començar a estudiar dansa contemporània al Real Conservatorio Profesional de Danza "Mariemma" de Madrid, rebent formació en dansa clàssica, Graham, release, improvisació, ioga, música, etc. Del 2013 al 2016 va treballar amb Projects in Mouvement de la companyia de Sharon Fridman, participant en diferents muntatges, com a ballarí a la peça *Caída Libre* i al duet *Hasta Donde*. El 2015 va començar a treballar amb la companyia KORSIA en la peça *Cul de Sac*, companyia amb la qual col·labora. El 2018 va a començar a treballar amb la Compañía Antonio Ruz en la peça *Presente*. Com a professor ha dirigit tallers de dansa "Contact" a diferents països, com Alemanya, Itàlia, Israel i Singapur.

Fanny Sage (1989, París, Espanya)

Fanny Sage va entrar a formar part de Peeping Tom l'any 2020 per a *Triptych: The Missing Door, The Lost Room and The Hidden Floor*. Es va llicenciar com a ballarina al Conservatoire National Supérieur de Musique et de Danse de Lió. Treballa en diferents àmbits: coreògrafa, ballarina de publicitat per a Chanel, Cartier, Hermès, Kenzo, Nina Ricci, Vogue, Valentino, Lancôme, Gucci, Bulgari o Swarovski, i en vídeo clips per a Stromae, Placebo, Elton John, Angèle, Malik Djoudi... També ha treballat com a ballarina i coreògrafa per a companyies de dansa, entre les quals cal esmentar les companyies d'Abou Lagraa, La Baraka, Maryse Delente i Paul les oiseaux, entre altres. Darrerament, ha creat un solo amb la Compagnie SansLettres, un duo amb la companyia Art Track i un duo femení amb la companyia LAC. La seva darrera creació és un solo, *AMA*, inspirat en la filosofia japonesa. A la Fanny li agrada barrejar la dansa i la interpretació, treballant també en curts per a l'Opéra de Paris o llargmetratges com *La Danseuse* (doble de Lilly Rose Depp). Ha treballat també amb Romain Duris a *Vernon*, una sèrie per a la televisió de Canal+ de Cathy Verney.

Eliana Stragapede (1996, Bari, Itàlia)

Carmela Eliana Stragapede va entrar a formar part de Peeping Tom l'any 2020 per a *Triptych: The Missing Door, The Lost Room and The Hidden Floor*. Va iniciar la seva formació en dansa a escoles privades de la regió. L'any 2011, es va unir a la Junior Dance Company, la primera companyia de joves del sud d'Itàlia sota la direcció de Sara Accettura. Aquí va tenir l'oportunitat de treballar i actuar en peces d'Osnat Kelner, Kerry Nicholls i Yoshua Cienfuegos, entre altres. Va continuar els seus estudis a la Codarts University of the Arts de Rotterdam, treballant amb Club Guy & Roni, Lukas Timulak, Jiří Kylián i Raphael Bonachela, entre altres. Durant el seu període de pràctiques va treballar amb Marina Mascarell i Club Guy& Roni/Poetic Disasters Club. Graduada l'any 2018, va formar part del Tanzmainz Ensemble a Staatstheater Mainz durant dues temporades. Aquí va treballar amb Roy Assaf, Club Guy & Roni, Victor Quijada, Felix Berner i Pierre Rigal.

Wan-Lun Yu (1990, Taichung, Taiwan)

Wan Lun Yu va entrar a formar part de Peeping Tom l'any 2020 per a *Triptych: The Missing Door, The Lost Room and The Hidden Floor*. Es va graduar en dansa a la Universitat Nacional de les Arts de Taipei. Des d'aleshores, ha treballat com a ballarina i intèrpret amb artistes taiwanesos com Hsiao-Mei Ho, Yen-Cheng Liu i Ming-Chen Li. Entre el 2017 i els 2019, Wan Lun va estar de gira amb la peça de dansa teatre *Kids* (2016) de Kuan-Hsiang Liu. Per a *Metamorphosis* (2018), la creació de Kuan-Hsiang per a Cloud Gate 2, va col·laborar en el procés d'assajos. Entre Taipei i Brussel·les, Wan Lun està consolidant un treball personal. Amb l'artista visual belga Joeri Verbesselt, investiga la relació entre imatge i representació. Plegats han dirigit el curt *Retreat* i estan desenvolupant el solo *Tableau Vivant* amb l'aportació econòmica de la National Culture and Arts Foundation de Taiwan i el govern flamenc.

Biografia de la companyia

Peeping Tom és una **companyia de dansa teatre belga**, fundada per Gabriela Carrizo (Argentina) i Franck Chartier (França).

A Peeping Tom tot comença a partir d'un **entorn hiperrealista**. L'espai ens és familiar, com la llar de jubilats a *Vader*, dues caravanes a *32 rue Vandenbranden* o una sala d'estar a *Le Salon*. Aleshores els creadors fan saltar pels aires aquest hiperrealisme i es disposen a **desafiar la lògica de temps, espai i estat d'ànim**. Ens convertim en testimonis –o potser, voyeurs?– del que normalment no es veu ni es diu, som transportats a mons subconscients i descobrim malsons, temors i desigs. Presentada mitjançant una **rica imatgeria**, sorgeix una batalla fascinant contra el nostre propi entorn i contra nosaltres mateixos.

Des de la seva fundació l'any 2000 a Brussel·les, Peeping Tom ha presentat les seves creacions arreu del món. La companyia ha rebut diversos guardons de prestigi, com el **Olivier Award** al Regne Unit per *32 rue Vandenbranden* o un **Patrons Circle Award** a l'International Arts Festival de Melbourne i ha estat seleccionada per a festivals de teatre belgues i holandesos.

Podeu conèixer més sobre Peeping Tom a www.peepingtombelgium.be

Peeping Tom compta amb el suport de les autoritats flamenques.

Curiositats:

- L'equip de Peeping Tom –artistes, coreògrafs, tècnics, dissenyadors, col·laboradors– el formen persones de 16 nacionalitats.
- L'artista de més edat de Peeping Tom té 83 anys, el més jove 21.
- Més de 280.000 espectadors arreu del món han vist un espectacle de Peeping Tom.
- Més de 1.500 extres locals arreu del món han actuat en un espectacle de Peeping Tom.
- El 2015, Peeping Tom va guanyar un prestigiós Olivier Award a Londres per *32 rue Vandenbranden* i el 2021 *La Visita* va rebre el premi FEDORA Van Cleef & Arpels de Ballet.

La història de la companyia

Peeping Tom és una companyia de dansa teatre fundada el 2000 pels coreògrafs Gabriela Carrizo (Argentina) i Franck Chartier (França). Juntament amb la seva col·laboradora habitual Eurudike De Beul, van crear un espectacle tenia lloc en una caravana, *Caravana* (1999), seguit pel film *Une vie inutile* (2000).

Abans d'endegar la seva pròpia companyia, van rebre grans elogis com a ballarins en companyies de reconeixement internacional com Les Ballets C de la B (Alain Platel), Rosas, Maurice Béjart, Angelin Preljocaj i Needcompany.

Una estètica hiperrealista

El senyal d'identitat de Peeping Tom és una estètica hiperrealista arrelada en un espai concret: un jardí, una sala d'estar i un soterrani en la primera trilogia (*Le Jardin*, 2002; *Le Salon*, 2004; i *Le Sous Sol*, 2007), dues caravanes en un paisatge nevad a *32 rue Vandenbranden* (2009), un teatre incendiat a *A Louer* (2011) o una llar de jubilats a *Vader* (2014).

En aquests entorns, els directors creen un univers inestable que qüestiona la lògica de temps i espai. L'aïllament porta a un món inconscient de malsons, temors i desigs que els creadors utilitzen hàbilment per visualitzar la part fosca d'un personatge o d'una comunitat. Exploren un llenguatge de moviment i actuació extrem: res no és mai gratuït, i arreu la condició humana és la principal font d'inspiració.

Mitjançant tècniques d'edició de pel·lícules aconseguen ampliar els límits de la història, que sempre apareix més com una silueta que com alguna cosa a la qual et pots aferrar amb seguretat. La porta tancada de les situacions familiars continua sent per a Peeping Tom la seva font principal de creativitat. El 2019, la companyia va enllestir una segona trilogia –*Vader, Moeder, Kind*– sobre aquest tema. Un any més tard, Peeping Tom va presentar *Triptych: The Missing Door, The Lost Room and The Hidden Floor*, una adaptació de les tres peces creades anteriorment amb NDT I.

Col·laboracions orgàniques i intuïtives

A Peeping Tom tot està connectat amb la resta. Allò orgànic i allò intuïtiu són el terreny de cultiu per a col·laboracions i processos de creació. La seva feina constitueix una recerca col·lectiva i en el temps, juntament amb relacions amb intèrprets creatius i únics a llarg termini que garanteixen la continuïtat de forma i contingut.

Cada espectacle acabat és per als ballarins/actors una cessió –temporal– del flux d'escenes breus generades durant el període de creació. Cada procés de creació representa per als coreògrafs un nou pas en la seva cerca d'una elegant combinació entre moviments, allò teatral, allò emocional, el text, el so i l'escenografia.

Al llarg dels anys, la companyia ha desenvolupat una sòlida relació amb teatres i públics. Les actuacions atrauen un públic ampli i fidel, sobretot de gent jove, tant a Bèlgica com a l'estranger. La llista de les nostres dates de gira és excepcionalment llarga com també ho és el creixent nombre de països que visitem cada any. Amb Peeping Tom, els períodes de creació solen ser llargs, i els muntatges creixen i maduren durant les gires. Això significa que de mitjana hi ha un nou muntatge cada dos anys.

Obrint-nos a col·laboradors externs

Des del 2013, Peeping Tom s'ha obert a col·laboracions externes amb altres artistes, companyies i organitzacions. El 2013, Gabriela Carrizo va crear la peça breu *The Missing Door* amb i per al Nederlands Dans Theater – NDT I, mentre que Franck Chartier va adaptar *32 rue Vandenbranden* per a l'Òpera de Göteborg (amb el títol de *33 rue Vandenbranden*, 2013).

L'any 2015, Gabriela Carrizo va dirigir *The Land*, un coproducció entre membres de Peeping Tom i els actors del Residenztheater que es va estrenar el 8 de maig al Cuvilliéstheater (Munic, Alemanya) en el marc del festival DANCE 2015. L'1 d'octubre del 2015 va tenir lloc l'estrena de *The Lost Room* de Franck Chartier i NDT I a la Haia (Holanda). La peça breu és una continuació de *The Missing Door* de Gabriela Carrizo.

L'any 2017, Peeping Tom i NDT I van tornar a col·laborar en la creació de *The Hidden Floor*, dirigida per Franck Chartier amb el ballarins de la companyia de dansa holandesa. Aquesta peça va tancar la trilogia d'*Adrift*, composta per *The Missing Door*, *The Lost Room* i *The Hidden Floor*.

Peeping Tom té la seva seu a Molenbeek (Brussel·les). La companyia compta el suport estructural de les administracions flamenques, i el KVS – Teatre Real de Flandes (Brussel·les) és el seu principal soci a Bèlgica.

Premis de la companyia:

2022

- TRIPTYCH: Premi al Millor Muntatge Contemporani del 2021 a Itàlia – revista *Danza & Danza* (Itàlia)

2021

- LA VISITA: Guanyadora del Premi FEDORA Van Cleef & Arpels de Ballet 2021

- TRIPTYCH: Nominacions als Premis de la Crítica de les Arts Escèniques al Millor Espectacle de Dansa i al Millor Espectacle de Teatre Internacional (Barcelona, Espanya)

2018

- MOEDER: Millor Espectacle de Teatre al Festival Internacional de Teatro y Artes de Calle de Valladolid (Espanya)

2017

- THE MISSING DOOR: Herald Angel al Festival Internacional d'Edimburg (Regne Unit) (juntament amb *Stop-Motion* i *Shoot the Moon* de Paul Lightfoot i Sol León)

2016

- THE LOST ROOM: Premi Zwaan a l'Espectacle de Dansa més Impactant (Maastricht, Holanda)

2015

- 32 RUE VANDENBRANDEN: Millor Nou Espectacle de Dansa als Olivier Awards (Londres, Regne Unit)
- VADER: Seleccionada per al Het Theaterfestival (Bèlgica)
- A LOUER: Nominació als Premis de la Crítica de les Arts Escèniques al Millor Espectacle de Dansa Internacional (Barcelona, Espanya)

2014

- VADER: Millor Espectacle de Dansa Internacional als Premis de la Crítica de les Arts Escèniques de Barcelona (Espanya)
- VADER: Millor Espectacle de Dansa de l'Any del diari holandès *NRC Handelsblad*

2013

- 32 RUE VANDENBRANDEN: Millor Espectacle de Dansa del 2013 a São Paulo concedit per la revista *Guia Folha*
- A LOUER: Nominació als Premis Ubu d'Itàlia en la categoria de Millor Espectacle en Llengua Estrangera

2012

- A LOUER: Seleccionada per al Het Theaterfestival (Bèlgica)

2007

- LE SALON: Premi Montblanc dels Directors Joves al Festival de Salzburg (Àustria)
- LE SALON: Patrons Circle Award a l'International Arts Festival Melbourne (Austràlia)
- LE SOUS SOL: Seleccionada per al Het Theaterfestival (Bèlgica)

2005

- LE SALON: Premi al Millor Espectacle de Dansa (França)

La premsa sobre *Triptych: The Missing Door, The Lost Room and The Hidden Floor*

“Oníric, fantàstic i servit per intèrprets dotats d’una virtuositat al·lucinatòria. Una gran obra d’art.”

Le Soir 03.02.2022

“Pertorbadora, macabra i exquisida alhora!”

L’Echo 03.02.2022

“Peeping Tom ens posa un mirall al davant i l’humor sorgeix de la fricció que tots experimentem davant l’absurditat de la vida quotidiana.”

La Libre Belgique 02.02.2022

“Escenes que t’esperaries més aviat del cervell de David Lynch. Un tríptic que privilegia tot allò relacionat amb el viatge.”

De Morgen 01.02.2022

“Triptych produeix desassossec, reflexiona sobre el futur de la humanitat, sobre les relacions, sobre el poder, sobre allò desconegut, sobre els altres i allò espiritual, sobre els canvis.”

Revista El Duende 14.11.2021

“Triptych es un espectáculo verdaderamente deslumbrante, mágico, hipnótico, una catarata sensorial que envuelve al espectador y lo atrapa en la tela de araña de su fascinación.”

ABC 13.11.2021

“Esos sonidos, la extrañeza de las imágenes y las sensaciones que provocan son los que hacen que este espectáculo perdure en la memoria más allá del momento de su representación. Posiblemente mucho tiempo.”

El País 13.11.2021

“Il·lusions, fragilitat, utopies, premonicions, bogeria, amors perduts, cerca interna, impulsos descontrolats: temes que els ballarins expressen amb aquest llenguatge virtuos i afilat del cos fet d’abraçades furioses, caigudes acrobàtiques i rebots, contorsions fluïdes i moviments bloquejats. Un prodigi.”

Artribune 22.09.2021

“Participar en un espectacle de Peeping Tom es converteix en una experiència única, en què es difuminen els límits dels llenguatges de l’escena.”

Krapp’s Last Post 21.09.2021

"Si us agrada explorar moments fora del comú a través de camins exposats al risc no us decebrà."

La Guida 16.09.2021

"La companyia, completament renovada, no deixa de sorprendre amb el seu llenguatge corporal furiosament acrobàtic."

II Manifesto 09.09.2021

"Eclèctics i imprevisibles, els espectacles de Peeping Tom desafien les categoritzacions, com també ho fan els muntatges subversius de Marthaler i les pel·lícules perturbadores del gran David Lynch."

La Repubblica 10.09.2021

"Peeping Tom narra la fragilitat de l'existència amb un lirisme i una delicadesa sense parió en l'escena de la dansa internacional actual."

Teatro Persinsala 08.09.2021

"Pot la dansa ser tan fascinant que acceleri els batecs dels cors? En Peeping Tom, sí."

Het Nieuwsblad 15.06.2021

"Un altre espectacle extremadament intrigant de Peeping Tom."

Concertnews 12.06.2021

"A Triptych, Peeping Tom s'atreveix a endinsar-se més en l'ànima humana."

Het Parool 06.04.2021

"A banda d'estar ple de suspens, l'espectacle és excepcionalment sensible i els efectes especials fan que s'assembli a una pel·lícula. Un espectacle meravellós."

Zubb 04.04.2021

"Aparentment sense esforç, entrellacen dansa, acrobàcies, imaginació cinemàtica, mim i text."

NRC Handelsblad 04.04.2021

"Acciones danzadas casi acrobáticas de una originalidad, una belleza y una perfección difíciles de asimilar."

Diario de Sevilla 30.01.2021

"Han sido casi tres horas de fascinante viaje, [...] acompañados de ocho intérpretes fabulosos, que con cada movimiento parecen romper las leyes de la naturaleza."

ABC Sevilla 30.01.2021

"La posada en escena d'aquest espectacle és molt poderosa, especialment perquè els ballarins construeixen una imatge gore gràcies a un increïble domini del cos, perfectament combinat amb efectes sonors i de llum."

Recomana 26.07.2020

"Dels moviments espasmòdics i els solos virtuosos passem a subtils tocs d'humor que donen un respir a la tensió de l'ambient."

Nuvol.com 22.07.2020

"Peeping Tom segueix l'estela del teatre dansa o dansa teatre amb una concepció dramàtica rica en suggestions i suggeriments. [...] Un univers real travessat per la màgia del moviment i de l'inesperat."

Ara.cat 21.07.2020

"Un cop més un tumult delicat i fascinant d'impossibilitats."

Suzy Q 21.07.2020

"El poder de cada peça de la trilogia en la permanent impredictibilitat dels esdeveniments. [...] Els moments de sorpresa sorgeixen sobretot de la dansa; des d'un llenguatge del moviment seductor i alhora exigent que descriu una atmosfera sobrecarregada de temors psíquics vitals."

Tanz 28.11.2017

"Els famosos ingredients dels dos fundadors de l'aclamat col·lectiu belga Peeping Tom hi són de nou presents: la dansa, les acrobàcies, l'il·lusionisme, el suspens cinemàtic. I l'humor esbojarrat. [...] Les qualitats teatrals dels nou excel·lents ballarins s'exploten al màxim."

NRC Handelsblad 18.10.2017

"La típica barreja de màgia, efectes, bufonada i contorsió és brillant; el suspens és perfecte. Tota la peça mereix ser comparada amb la surrealista sèrie de televisió Twin Peaks."

De Volkskrant 11.10.2017

Fotografies de l'espectacle

© Maarten Vanden Abeele

Més material de premsa disponible a www.tnc.cat/premsa

MECENES

Patrocinador

Damm
Fundació

Protectors

 Fundació "la Caixa"

Benefactors

Col·laboradors

Mitjans de comunicació

Servei educatiu

 Generalitat de Catalunya
Departament d'Educació

Projecte Tàndem

